

Иисус е умрял, той се учудва. Не може да бъде - прекалено скоро е! Разпънатите с Иисус разбойници вечерта са все още живи... полуживи.

Не мога да опиша мъченията на нашия Господ. Вие не можете да ги разберете. В Евангелието от Лука Иисус говори за издевателствата на римските войници над Него. „...Защото ще бъде предаден на езичниците, които ще се подиграят с Него и безсрамно ще Го оскъргват, и ще Го заплюят...“ (18:32). Римските войници по това време са искусни не само във военното изкуство, но и в изкуството на мъченията. Те са жестоки, груби, безсърдечни. И в наше време можем да срещнем такива хора, които се наслаждават на властта си - жестоки тирани, които потъпкват най-елементарните права и чувства на хората, попаднали в ръцете им.

Какво ли не правят с Него! Бият Го. Заплюват Го. Подигравателно Му се покланят и казват: „Здравей, Царю Юдейски!“ Бият Го с пръчки по главата, където е тръненият венец (Мат. 27:27-31). „И ще Го убият“ - казва Иисус за Себе Си (Лука 18:33). Той знае с какво ще завърши всичко това. Трагичен край! Трагичен? Да. Край? Не! Свещениците мислят, че това ще е кра-

ят. Безбожниците предполагат, че така с Христос е свършено. Дори Неговите ученици, колкото и да е странно, запомнят думите Му за смъртта, но не и за възкресението. Когато идва смъртта на кръста, те са морално унищожени и убити. „А ние се надявахме...“ - казват двама от тях по пътя към Емаус (Лука 24:21).

Но Иисус не завършва пророчеството Си с това. „И на третия ден ще възкръсне“ - казва Той (Лука 18:33)! Възкресението на Иисус Христос от мъртвите е най-радостното, чудесното, най-великото събитие, което човешката история познава! Радостта е в това, че Той умира за нашите грехове и е възкресен за нашето оправдание! Така говори Божието Слово. Смъртта не може да удържи Господаря на Живота!

В Библията четем, че в бъдеще Той ще съди цялото човечество. Всички хора. Обърнете се към Него сега, докато Той жадува да бъде ваш Спасител!

Чудото на възкресението е в това, че то е уникално! Нито вие, нито аз сме били свидетели на подобно явление. А свидетелите на Христовото възкресение не са десетки, стотици са: жените, дошли преди изгрев на гроба; пазачите пред входа на

гробницата; единадесетте апостоли; повече от петстотин сред първите християни, които ап. Павел споменава в Първото си послание към коринтяните; накрая Савел, впоследствие станал ап. Павел. Възкресението на Иисус е чудо!

Величието на възкресението е в това, че Бог е Победител! Силите на мрака и ада тържествуват, когато убиват Иисус на кръста. Злите хора от нашето време, водени от същите сили на ада, тържествуват днес, когато измъчват и физически унищожават вярващите. Но тържеството на Иисусовите врагове е временно.

Христос възкръсна! Той е Победител!

Победата на Христос над смъртта чрез Неговата изкупителна и заместническа жертва става победа на всеки вярващ. Животът побеждава и тази победа днес може да бъде достойние на всеки истински християнин. Това, което Христос преживява на Голгота, не се побира в нашето съзнание, но Неговото възкресение отваря пред нас пътя към вечността.

Нека бъдем благодарни на небесния Отец за чудния план да бъде спасен човекът грешник.

А. Д. Фимов

КАК ДА ПОБЕДИМ

„Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне света, защото небесните сили ще се разклатят. И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава“ (Лука 21:26-27).

Библията говори, че страхът е присъщ на греховната човешка природа. Когато Творецът пита Адам: „Къде си?“, нашият прародител Му отговаря: „Чух гласа Ти в градината и се уплаших, защото съм гол; и се скрих“ (Бит. 3:9-10). Това криене от Бога продължава до днес. Обзет от страх заради отговорността си пред Бога, човекът бяга от Него, вместо да върви към Него.

Днес човекът се плаши от всичко: от войната, болестите, безработицата, самотата, „черните дни“. Страхува се да не загуби работата си, да не се разболе (защото лекарите ще го ограбят), страхува се от стачки, от повишаване на цените,

страхува се за бъдещето на децата си, които са завлечени от греховния свят. Но най-много се бои от срещата с Бога, бои се от смъртта. И не защото погребението струва скъпо, а защото целият му живот минава във вражда с Бога. Откъде идва страхът? На този въпрос отговаря Каин, който убива родния си брат: „Ще бъда скрит от Твоето лице и ще бъда бежанец и скитник по земята; и така всеки, който ме намери, ще ме убие“ (Бит. 4:14).

От времето на първия братоубиец Каин човекът се крие от Бога, страхува се от Него и от своя събрат. Вместо да дойде при Бога с покаяние, той се въоръжава срещу своя събрат и го подстрека-

ва, за да му нанесе удар в гърба. Светът, обзет от всевъзможни страхове, върви към голяма катастрофа. В съзнанието на човека неизменно живеят страхове, предчувствия за страшния край.

Той не иска да спре и да направи завой към пътя, посочен от Бога чрез Священото Писание. Човекът прилича на преследвано животно: мятат се диво в търсене на изход от капана, готов е да се хвърли в огън и жупел, както пророкува ап. Йоан (Откр. 21:8), но не желае да влезе през отворената от Христос врата на спасението.

„Аз съм вратата“ - казва Христос за себе си. Тази истина се повтаря ден след ден, но колко малко хора я приемат! Нещо повече, за публичното й проповядване в някои страни изпращат в психиатрични болници и затвори.

СТРАХА

Бог не благоволява към хората, които се страхуват от какво ли не, само не от Него. Има страх от Бога, който Библията нарича начало на мъдростта (Пр. 1:7). Това не е онзи страх, от който днес е обзето цялото човечество. Това не е страхът на Адам, който бяга от Бога, не е страхът на Каин, който бяга от наказанието. Това е страх, който води човека към Бога, към Неговата любов, открита ни в Иисус Христос. Този, който е изпълнен не с плътски, човешки страх, а със страх от Бога, не се бои от утрешния ден, защото животът му е поверен на Бога. А невярващият се страхува от всичко: и от настоящето и от бъдещето. Той вижда как се рушат човешките устои, как се умножава беззаконието, как светът се изпълва със зло и е заплашено съществуването на човечеството като

цяло. Страхува се, защото няма защита и опора в никого.

Един жител на Сан Франциско разказва: „Живеем като в джунглата. Не можем да излизаме навън след залез-слънце, слагаме по 4-5 брави на вратите си“. Нюйоркчанин споделя: „Моята съпруга се връща от работа рано, но тича към къщи като изплашено мишле. Знае, че могат да я ограбят и дори да изнасилят през деня пред очите на хората и никой няма да я защити.“

Светският драматург Александър Афиногенов, загинал по време Втората световна война, пише пиесата „Страх“. Главният герой физиологът проф. Бородин, твърди, че поведението на човека се определя не от класовите интереси, а от страха. Той казва: „Заедно с приятелите ми изследвахме няколко

стотици души от различни обществени прослойки. Общият стимул на тяхното поведение е страхът.“ В пиесата се разказва как проф. Бородин е хвърлен в затвора, там „се разкайва“ за своите изводи, но думите му остават верни и днес: „Унищожете страха, унищожете всичко, което поражда страх, и ще видите как ще разцъфне човекът.“

Как може да бъде победен страхът? Първо трябва да се премахне причината за него. А тя е липса на мир с Бога. Има само един път към победата над страха - връщане към Бога. „Адам, къде си?“ - пита Бог човека, който отговаря: „Чух гласа Ти и ... се уплаших, защото съм гол, и се скрих“ (Бит. 3:10).

Да, пред лицето на Бога всички сме голи и бедни. Сатана е измамил човека, ограбил го е и сега никой и нищо не може да промени положението - единственият изход е човек да се върне при Бога, да признае вината си и да се покае. В това е победата над страха, над властта на греха и злото. Само любовта може да победи страха, източникът на тази любов е Бог. „В любовта няма страх, а свършената любов пропъжда страха“ (1 Йоан 4:18). Който е възлюбил Христос и се доверява на Бога, не го е страх от бъдещето, нито от настоящето. Вярващият може и трябва да има само един страх: как да не насърби Този, Когото обича. Това е страх от Господ, благоговейно отношение към нашия Спасител.

Светът трепери и инстинктивно чувства приближаването на съдния ден, а Бог говори чрез възкръсналия Иисус, Победителя над смъртта: „Не бой се, само вярвай“ (Марк 5:36).

Човек, който вярва истински, говори с думите на псалмопевеца Давид: „Господ е светлина моя и избавител мой; от кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; от кого ще се уплаша?“ (Пс. 27:1).

Писанието говори, че ще дойде време, когато хората „ще примират от страх“ (Лука 21:26), но децата на Бога, облечени в Христовата любов, духовно здрави и безстрашни в Неговата обич, ще влязат в новия свят като победители.

НИКОЛАЙ
ВОДНЕВСКИ

